

УДК 330.316.3:338/339(043)

Праці Десятої міжнародної наукової конференції студентів та молодих учених "УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ: ГЛОБАЛІЗАЦІЯ, ПІДПРИЄМНИЦТВО, СТАЛЕ ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ". Частина 2. / Ред. кол. Беспалова С.В. (голова) та ін. – Донецьк: ДонНУ, 2009. – 257с.

Доповіді наукової конференції містять результати досліджень у галузі теорії менеджменту, економіки територіальних і виробничо-комерційних систем, екологічної економіки і її глобалізації, економетричних методів менеджменту та їх різних напрямків.

Роботи в основному друкуються в авторській редакції, в збірці максимально зменшено втручання в обсяг та структуру відібраних до друку матеріалів. Редакційна колегія не несе відповідальності за достовірність статистичної та іншої інформації, що надано в рукописах, та залишає за собою право не розподіляти поглядів деяких авторів на ті чи інші питання, які розглянути на конференції. Прізвище та ініціали наукового керівника підкреслені.

Редакційна колегія: Беспалова С.В. (голова), доктор фізико-математичних наук, Александров І.О., доктор економічних наук, Краснова В.В., доктор економічних наук, Лук'янченко Н.Д., доктор економічних наук, Макогон Ю.В., доктор економічних наук, Румянцев Н.В., доктор економічних наук, Христіановський В.В., доктор економічних наук, Черніченко Г.О., доктор економічних наук, Орехова Т.В., доктор економічних наук, Белявцев М.І., кандидат економічних наук.

Секретаріат: Подольський Р.Ю., Логачова О.В., Кудьга О.О., Аскольська О.М.,
Пода Я.С., Кравець О.О., Улаєнко Б.Б.

МІНІСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ УКРАИНЫ
ДОНЕЦКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
СОВЕТ МОЛОДЫХ УЧЕНЫХ ЭКОНОМИЧЕСКОГО ФАКУЛЬТЕТА
ДОНЕЦКАЯ ОБЛАСТНАЯ ГОСУДАРСТВЕННАЯ АДМИНИСТРАЦИЯ

ТРУДЫ

ДЕСЯТОЙ МЕЖДУНАРОДНОЙ
НАУЧНОЙ КОНФЕРЕНЦИИ СТУДЕНТОВ И МОЛОДЫХ УЧЕНЫХ

**"УПРАВЛЕНИЕ РАЗВИТИЕМ СОЦИАЛЬНО-
ЭКОНОМИЧЕСКИХ СИСТЕМ: ГЛОБАЛИЗАЦИЯ,
ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВО, УСТОЙЧИВЫЙ
ЭКОНОМИЧЕСКИЙ РОСТ"**

Часть 2

© Донецький національний університет

© Рада молодих учених економічного факультету ДонНУ

Донецк - 2009

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ ЕКОНОМІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

праці

ДЕСЯТОЇ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ

**“УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ: ГЛОБАЛІЗАЦІЯ,
ПІДПРИЄМНИЦТВО, СТАЛЕ ЕКОНОМІЧНЕ
ЗРОСТАННЯ”**

Частина 2

Донецьк - 2009

діяльності (70%) і добивається зниження ставок аренды нерухомості (62%), планують скорочувати витрати на маркетинг (63%) [4].

Виходячи з вищесказаного, можна зробити наступні висновки. В даний момент очевидним є необхідність державного регулювання складнішої ситуації, в частині оптимізації експортних і імпортованих груп товарів і послуг в відповідності з міжнародною практикою. Наразі уряд України не в змозі знайти ефективне рішення проблем і тим самим надасть оптимальний вихід і шляхи стабільного розвитку, що говорить про неможливість усунути негативні процеси в економіці в найближче майбутнє. В зв'язі з цим, підприємницькі структури змушені вдаватися до власних методик дій в кожному окремому випадку. Більшість компаній вибрала шлях адаптації до умов кризи, що означає зміну тактики, організаційної структури, умов функціонування, спеціалізації і інших важливих елементів управління діяльністю підприємства.

Список використаної літератури:

1. Панченко Ю. Підприємства адаптуються до кризи // Девальвацію гривні назвали головною проблемою компаній. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.kommersant.ua/doc.html?DocID=1251897&IssueId=7000248>
2. Панченко Ю. Підприємства зв'язались з кризою. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.prostobiz.ua/biznes/upravlenie_biznesom/novosti/predprinimateli_svyzilis_s_krizom
3. Черных П. Украина и кризис: вторая волна отменяется, но есть варианты. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://economics.unian.net/rus/detail/24189>.
4. Школяренко Ю. Украинские предприниматели адаптируются к экономической ситуации в стране. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://hvyfya.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1480

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ

Шевчук І.А.

Саченко С.І.

Тернопільський національний економічний університет

Проблеми обліку, оцінки і аналізу використання виробничих запасів розглядалися в працях відомих вітчизняних учених-економістів: Бородкіна О.С., Бутинця Ф.Ф., Голова С.Ф., Загороднього В.Л., Єфіменка В.І., Кірейцева Г.Г., Кужельного М.В., Сопка В.В., Чумаченка М.Г.

Оскільки виробничі запаси займають значну питому вагу у собівартості продукції (матеріальні витрати досягають 70-80%) то визначальну роль в ефективності діяльності організації, її прибутковості та економічності відіграє раціонально організований облік виробничих запасів.

З'ясування сутності запасів як окремого об'єкту потребує дослідження підходів до визначення їх змісту з використанням наукового апарату економічних словників та суджень видатних вчених-економістів.

Узагальнивши погляди вчених, я дійшла висновку, що запаси – це активи, які мають матеріальну форму, використовуються у процесі виробничої діяльності і споживаються цим виробництвом протягом одного господарського (виробничого) циклу, після завершення якого шляхом перенесення своєї вартості на вартість кінцевого продукту.

Раціональна організація обліку виробничих запасів потребує побудови економічно обґрунтованої їх класифікації. Число ознак, за якими класифікуються виробничі запаси, на мою думку, повинна доповнюватись головним бухгалтером залежно від інформаційних потреб апарату управління. Деталізація матеріальних цінностей залежить від потреб

нормування, планування, обліку, аналізу, управління запасами та інших потреб, фінансової, постачальницької, виробничо-комерційної діяльності підприємства.

Проблеми обліку руху виробничих запасів пов'язані із правильністю оформлення первинних документів, оцінки запасів при їхньому надходженні та вибору методу оцінки при їх вибутті.

Для обліку запасів типові форми первинних документів визначені Наказом Міністерства від 21.06.1996 р. № 193 «Про затвердження типових форм первинних облікових документів з обліку сировини і матеріалів». Проте у форму звіту пропонується внести нові графи, в яких би проставлялися відхилення фактичних витрат використаних матеріалів від нормативних потреб, а також зазначалися причини таких потреб, які можна було б відображати в окремому розділі.

Важливою передумовою раціональної організації обліку виробничих запасів є економічно обґрунтована їх оцінка. Тому проблема оцінки сьогодні залишається складним і найбільш суперечливим питанням обліку, як і за часів Фабіо Бесга, представника венеційської бухгалтерської школи, що стверджував: «Оцінка – це мета бухгалтерського обліку».

Важливо підкреслити, що порядок оцінювання запасів залежить від багатьох факторів, основним з яких є обрана підприємством система обліку запасів. Для відображення запасів та одержання інформації про їх наявність та рух підприємства можуть застосовувати систему постійного та періодичного обліку [3].

Незалежно від системи обліку запасів, на практиці виникає проблема оцінювання вибуття запасів, оскільки собівартість їх надходження (придбання), виробництва в різних періодах різна і вибір оцінки суттєво впливає на фінансові результати діяльності будівельних підприємств.

IAS 2 «Inventories», як і П(С)БО 9 «Запаси» передбачено застосування п'яти методів оцінки оборотних активів:

- ідентифікованої собівартості відповідної одиниці;
- середньозваженої собівартості;
- собівартості перших за часом надходжень (FIFO);
- нормативних витрат;
- цін продажу.

У зарубіжній практиці, як зазначають Ф.Ф. Бутинець і Л.Л. Горещька, найпоширенішими методами обліку запасів є FIFO, ЛФО, середньої вартості [1].

Проте у нашій країні наказом Міністерства такий метод вибуття запасів як ЛФО не допускається. Але на мою думку, відміна відбулась не зовсім обґрунтованим чином, так як цей вид оцінки давав можливість підприємству відображати реальні витрати. Переваги даного методу безпосередньо пов'язані з тим, що ціни на сьогоднішній час постійно зростають. І саме у періоди інфляції метод ЛФО показує найбільшу собівартість проданих товарів, оскільки відображає останні ціни, що постійно зростають. Як наслідок – чим більша вартість проданих товарів, тим менший прибуток (і, відповідно, знижуються податки). При цьому запаси оцінюються за зниженою вартістю. Окрім того, якщо врахувати, що запаси повинні відображатись у балансі за найменшою вартістю: за початковою або чистою вартістю реалізації, що потребує постійних переоцінок, то застосування методу ЛФО дозволило б уникнути таких переоцінок, адже запаси на кінець періоду при використанні цього методу обліковуються за вартістю запасів, що надійшли першими, а значить, початкова вартість не буде перевищувати чистої вартості реалізації.

Тому я пропоную внести зміни до П(С)БО 9, які б дозволяли використання такого методу як ЛФО.

Є думка, що це обмеження поширюється тільки на фінансовий облік, адже стандарти все-таки регулюють облік лише у частині, що стосується обліку фінансового, тобто обліку, який ведеться з метою складання фінансової звітності. Отже, на управлінський облік це

обмеження не поширюється. Інша річ, чи зручно створювати такі розбіжності між фінансовим та управлінським обліком. Це питання, з відповіддю, і його вирішення, зочевидь, індивідуальні для кожної окремої компанії [2].

Що стосується обліку товарів, як складової виробничих запасів, то Наказом №498 "Про затвердження Змін до деяких методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку" від 31.03.2008 р. було внесено зміни про те, щоб обліковувати необоротні активи на рахунок 286 „Необоротні активи та групи вибуття, утримувані для продажу" [4]. Що на мою думку є помилковим, оскільки для обліку необоротних активів призначений і клас рахунків.

Отже, кожен з аспектів організації обліку запасів має цілий ряд проблемних питань сьогодення. Тому з метою дотримання чинного законодавства України необхідно перш за все дотримуватись принципів бухгалтерського обліку господарської діяльності, в тому числі операцій з матеріальними цінностями.

Список використаних джерел:

1. Бутинець Ф.Ф та Горещька Л. Л. Бухгалтерський облік у зарубіжних країнах. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів спеціальності 7.050106 "Облік і аудит". - Житомир: ПП "Рута", 2006. - 544 с.
2. Грачова Р. Облік запасів за МСФЗ: Оцінка запасів при вибутті // Дебет-Кредит, 2007.- 16 квітня (№ 16).
3. Грачова Р. Оцінка запасів згідно з IAS 2 Inventories // Дебет- Кредит, 2006. - 18 грудня (№51).
4. Китайчук Т. Особливості оцінки та обліку запасів відповідно до П(С)БО 30 "Біологічні активи" /Львівський економічний університет, 2007.-№3.-С.100-104.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ МЕТОДИКИ ОБЛІКУ ЗБУТОВИХ ВИТРАТ

Шевчук О.А.

Дерій В.А.

Тернопільський національний економічний університет

Під методом обліку витрат на збут у широкому значенні розуміють сукупність способів відображення, групування та систематизації даних про збутові витрати, що забезпечують досягнення визначеної мети, вирішення конкретного завдання. Розглядаючи облік збутових витрат і калькулювання як єдиний процес, визначимо, що останній складається з двох взаємопов'язаних етапів: перший етап – облік витрат на збут, що включає організацію аналітичного обліку витрат на збут і розподілу збутових витрат на виробництво продукції між об'єктами обліку; другий етап – калькулювання собівартості, що включає операції з визначення собівартості продукції.

Зазвичай використовують такі основні методи обліку збутових витрат: простий, попередільний, позамовний, нормативний. При цьому простежується нечітке розмежування методів обліку витрат на збут та калькулювання. У підходах учених існують відмінності: одні ототожнюють методи обліку збутових витрат і калькулювання, інші – як конкретний порядок розрахунку собівартості продукції розглядають методи калькулювання.

На наш погляд, вихідною класифікаційною ознакою методів обліку витрат на збут є об'єкти обліку збутових витрат, які слід розподілити на аналітичні та госпрозрахункові позиції. Решта ознак є такими, які поглиблюють характеристику відображуваних збутових витрат і за значущістю є не менш важливими. Нижче наведено класифікацію методів обліку витрат на збут за певними ознаками:

- за складом об'єктів обліку: аналітичні позиції (види продукції, технологічні процеси, окремі замовлення); госпрозрахункові позиції (структурні підрозділи, центри відповідальності, місця виникнення збутових витрат);
- за ступенем деталізації витрат на збут: елементи витрат та статті витрат;
- за повнотою включення збутових витрат: повні витрати та обмежені витрати;

- за величиною включення витрат на збут: реальні витрати, середні та нормативні витрати;

- за оперативністю і рівнем контролю за збутовими витратами: нормативний та ненормативний метод;

- за способом оцінки готової продукції: за фактичною, нормативною та справедливою вартістю;

- за відображенням витрат в системі рахунків: інтегрований та автономний метод.

Серед основних проблем калькулювання є економічно обґрунтований розподіл збутових витрат звітного періоду між готовою продукцією і незавершеним виробництвом. При цьому способи обчислення собівартості продукції поєднуються з методами обліку збутових витрат, чітко не виокремлюючись. Проте, використовуючи різні способи, можна отримати неоднакову величину собівартості певного виду продукції, хоча загальна сума витрат при цьому залишається незмінною. Тому вибір конкретних методів калькулювання залежить від потреб отримання необхідної інформації для прийняття рішень. Отже, на нашу думку метод калькулювання – це спосіб групування збутових витрат за об'єктами калькулювання та прийому калькуляції як технічний засіб розрахунку собівартості продукції. Слід розрізняти два методи калькулювання собівартості продукції:

- метод послідовного підсумування збутових витрат;

- метод прямого накопичення витрат на збут.

Суть першого методу полягає в тому, що собівартість кінцевої готової продукції визначають на основі послідовного підсумування витрат (в т.ч. збутових витрат), які враховують на окремих аналітичних рахунках. За прямого методу накопичення витрат собівартість продукції визначаємо усіма витратами, які обліковуються на одному аналітичному рахунку.

Як усім відомо, основним носієм інформації на підприємстві є система бухгалтерського обліку. Під час дослідження, ми зауважили що облік збутової діяльності, залежно від завдань, які він вирішує, можна поділити на такі види:

1. Облік, спрямований на отримання даних для складання форм фінансової звітності з метою оцінки фінансового стану підприємства, – фінансовий облік;

2. Облік, спрямований на отримання інформації для прийняття управлінських рішень щодо формування збутової та виробничої програм, оцінки ефективності витрат у розрізі споживачів, товарів, каналів збуту, для встановлення ціни на товар, контролю за нормами витрат; визначення доходу в розрізі ринкових сегментів – управлінський облік.

Формування ринкового господарства вимагає більше уваги надавати управлінському обліку процесу збуту, який покликаний розв'язати такі завдання:

- планування обсягів продажу одягу, виручки від його реалізації, асортименту випуску для побудови програми збуту в розрізі груп споживачів, каналів розподілу;

- проведення аналізу беззбиткового продажу з метою формування ціни на готовий одяг, асортименту реалізаційного кошिका підприємства; визначення обсягів реалізації для отримання фіксованої величини прибутку;

- формування кошторису витрат на збут, контроль за його виконанням;

- облік і контроль руху запасів готової продукції на складі та витрати на підтримання складських запасів;

- облік поточної дебіторської заборгованості за реалізовану продукцію у розрізі клієнтів, видів продукції, термінів погашення;

- складання внутрішньої звітності у розрізі сегментів збутової діяльності.

За нашими дослідженнями, планування, прогнозування у ринкових умовах господарювання виступає важливим інструментом управління господарською діяльністю підприємства, її координації та контролю. Незважаючи на це, на досліджуваних нами підприємствах процедурам планування показників збутової діяльності приділяють, на жаль, незначну увагу, обмежуючись лише формуванням загального бюджету збуту, в якому

Строчко Ю. Ю. АТЕСТАЦІЯ КАДРІВ ЯК УЗАГАЛЬНЮЮЧИЙ ЕТАП ОЦІНКИ ПЕРСОНАЛУ	134
Татаренко О.В. ОЦІНКА СТАНУ МОЛОДІЖНОГО РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ	136
Папуша Н.С. ЗАРОБІТНА ПЛАТА В СТРУКТУРІ ДОХОДІВ ПРАЦІВНИКА	138
Тригубенко М.О. МОБІНГ ЯК ПРОЯВ НЕЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ	140
Улаєнко Б.Б. ОПЫТ РЕГУЛИРОВАНИЯ РЫНКА ТРУДА В УСЛОВИЯХ КРИЗИСА	143
Федоренко М.Г. КЛЮЧЕВЫЕ ФАКТОРЫ ЭФФЕКТИВНОЙ МОТИВАЦИИ ПЕРСОНАЛА	144
Флорестіна В.А. ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ	147
Хазах К.О. ПРОБЛЕМИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РИНКУ ПРАЦІ	150
Хоминская Ю. Э. КОУЧИНГ КАК СРЕДСТВО РАЗВИТИЯ ПЕРСОНАЛА СОВРЕМЕННОГО ПРЕДПРИЯТИЯ	153
Цибульський А.І. ВПЛИВ ЗОВНІШНЬОЇ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ТА ДЕМОГРАФІЧНИЙ РОЗВИТОК ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ	155
Черноіванова О.Г., Якимова Н.С. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РИНКУ ПРАЦІ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ	157
Чудина О.О. СТРУКТУРА ДОХОДОВ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ	160
Чурсіна Н.М. РИНОК РОБОЧОЇ СИЛИ ТА ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНА ПІДГОТОВКА КАДРІВ ДЛЯ ПРОМИСЛОВОСТІ: ПРОБЛЕМИ І ЗАВДАННЯ УПРАВЛІННЯ	162
Шевченко Е. Г. АНАЛИЗ СИСТЕМЫ ПЕРЕПОДГОТОВКИ КАДРОВ В ЯПОНИИ И ЕЁ ВОЗМОЖНОГО ПРИМЕНЕНИЯ В УКРАИНЕ	165
Яковенко О.О. ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ ТА ПОШУК ШЛЯХІВ ЇЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ	168
Оливко О.А. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МІЖНАРОДНОГО ПЕРЕМІЩЕННЯ РОБОЧОЇ СИЛИ	170

ЕКОЛОГІЧНА ЕКОНОМІКА

Айрапетян К.В. ТЕХНИКО-ЭКОНОМИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ МЕМБРАННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ	174
Володавчик І.А. ОСОБЕННОСТИ РЕАЛИЗАЦИИ В УКРАИНЕ КНОТСКОГО ПРОТОКОЛА	176
Гордієнко В.П. ВИЗНАЧЕННЯ РИНКОВОЇ ОЦІНКИ ЗЕМЛІ ЗА ІНТЕГРАЛЬНИМ ПОКАЗНИКОМ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ УГІДЬ	179
Ісакова Э.В. ЗАГРЯЗНЕНИЕ ВОДНЫХ РЕСУРСОВ ДОНЕЦКОГО РЕГИОНА НА ПРИМЕРЕ РЕКИ КАЛЬМИУС	182
Кравченко Г., Пятяка К. МЕЖДУНАРОДНЫЙ ОПЫТ УПРАВЛЕНИЯ ПРИРОДОПОЛЬЗОВАНИЕМ (НА ПРИМЕРЕ ЯПОНИИ)	184
Криволап Е. Н. УПРАВЛЕНИЕ ЗАТРАТАМИ НА ПРЕДПРИЯТИИ С УЧЕТОМ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО ФАКТОРА	186
Медуха М. С. ОСОБЕННОСТИ ФОРМИРОВАНИЯ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО МАРКЕТИНГА	189
Овчаренко Т.В., Ковалева В.И. ПУТИ РЕШЕНИЯ ПРОБЛЕМЫ УТИЛИЗАЦИИ БЫТОВЫХ ОТХОДОВ В УКРАИНЕ	192
Окуловская А.С. ПОДСИСТЕМА ЭКОЛОГИЧЕСКОГО МЕНЕДЖМЕНТА	194

ПРЕДПРИЯТИЯ	
Петрова Д.А. ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ПОСИЛЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ВИМОГ ДО СВІТОГОСПОДАРСЬКОГО РОЗВИТКУ	196
Попович А.Н. ДМЗ:ПРОБЛЕМЫ ЭКОЛОГИИ ПРИОРИТЕТНЫ И РЕШАЕМЫ	199
Привалова С.Д. КОСМИЧЕСКИЙ МУСОР КАК БУДУЩАЯ ОПАСНОСТЬ НЕОСВОЕНИЯ КОСМОСА	202
Родченко А.В. СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ ІЗ ЄВРОПЕЙСЬКОЮ АГЕНЩІЄЮ ДОВКІЛЛЯ КІТ	204
Сачлы Е.Е. ЭКОЛОГИЧЕСКАЯ ОБСТАНОВКА ДОНБАССА	206
Стыров В.В. ІНТЕГРАЛЬНИЙ ЕКОЛОГІЧЕСКИЙ ІНДЕКС КАК ОСНОВА РЕЙТИНГОВОЙ ОЦЕНКИ ОБЛАСТЕЙ УКРАИНЫ	209
Мирна О.Ю. ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ ЧОРНОБИЛЬСЬКОГО МЕМОРІАЛЬНО-КУЛЬТУРНОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПАРКУ	211
Тужанська К.В. ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОСТІ ТА ЕКОЛОГІЧНОСТІ ПРОЦЕСІВ ОЧИЩЕННЯ ВОДИ ЗА РАХУНОК ВИКОРИСТАННЯ УЛЬТРАЗВУКУ	212
Цыбульнич А.А. ЭКОЛОГИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ УКРАИНЫ	215

ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМСТВА

Аллілуя А.В. РОЛЬ УЧЕТНОЙ ПОЛИТИКИ ПРЕДПРИЯТИЯ, АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ ЕЁ ФОРМИРОВАНИЯ И ПУТИ ИХ РЕШЕНИЯ	218
Аягут М.Г. ПРЕИМУЩЕСТВА И ПРОБЛЕМЫ КРЕАТИВНОГО ПОДХОДА К УЧЕТУ В КОНТЕКСТЕ МЕЖДУНАРОДНЫХ СТАНДАРТОВ ФИНАНСОВОЙ ОТЧЕТНОСТИ	221
Балаба К. В. ПОЛІПШЕННЯ МЕХАНІЗМУ ЗДІЙСНЕННЯ АУДИТУ ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ	223
Бараник О.О. ПРОБЛЕМИ ПИТАННЯ ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ БІОЛОГІЧНИХ АКТИВІВ	226
Брушко А. В. ОБОРОТНЫЕ АКТИВЫ ПРЕДПРИЯТИЯ КАК ОБЪЕКТ АНАЛИЗА	229
Захарова К.В. РАЗВИТИЕ МАРКЕТИНГА ПРОЦЕССИНГОВЫХ УСЛУГ	230
Клець В.Г. ПОРІВНЯННЯ ОБЛІКУ ПРОДАЖУ АКТИВУ З НАСТУПНОЮ ОРЕНДОЮ ЗА П(С)БО 14 ТА МСБО 17	232
Колесник А. В. МЕТОДИКИ МОДЕЛИРОВАНИЯ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ЗАПАСАМИ ПРЕДПРИЯТИЙ В УКРАИНЕ	234
Костырева А.А. ПРОБЛЕМА ЭФФЕКТИВНОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ МАТЕРИАЛЬНЫХ РЕСУРСОВ НА ПРОМЫШЛЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЯХ	235
Мозіль Т.В. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ГРОШОВИХ КОШТІВ	237
Муравський В. В. МЕТОДИКА ТА МЕТОДОЛОГІЯ ОБЛІКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ТОВАРООБІГОМ З ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ ІТ	239
Смоленок П.С. МЕТОДИКА ОЦІНКИ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ	242
Такаджи Н. Г. ПРОБЛЕМЫ АДАПТАЦИИ УКРАИНСКИХ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЕЙ В СОВРЕМЕННЫХ ЭКОНОМИЧЕСКИХ УСЛОВИЯХ	245
Шевчук І.А. ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ	246
Шевчук О.А. ДЕЯКІ АСПЕКТИ МЕТОДИКИ ОБЛІКУ ЗБУТОВИХ ВИТРАТ	248
Мороз О.В. ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА БАНКУ	250